Kto pomaga człowiekowi w potrzebie?

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • Łk 10:25–37

Myśl przewodnia

Bliźnim okazuje się ten, kto działa z miłosierdziem.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Jezus rozmawiał z człowiekiem, który pytał, kogo należy kochać. Odpowiedział opowieścią o podróżnym napadniętym na drodze.

Dwaj przechodnie go ominęli. Trzeci pochodził z Samarii. Ludzie z jego kraju i Judejczycy często odnosili się do siebie nieufnie. Mimo to Samarytanin zatrzymał się.

Udzielił pomocy, zawiózł rannego do miejsca, gdzie można było odpocząć, i zapłacił za opiekę. Pomoc kosztowała go wysiłek i czas.

Jezus opowiedział o kilku podróżnych. Pomoc okazał ten, po którym słuchacze mogli się jej nie spodziewać. To przypomina, by nie oceniać ludzi według pochodzenia albo wyglądu. Dziecko pomaga bezpiecznie, korzystając z pomocy zaufanego dorosłego.

Jezus zapytał, kto okazał się bliźnim. Odpowiedź brzmi: ten, który okazał miłosierdzie. Możemy być życzliwi także dla kogoś, kogo słabo znamy. W sytuacji zagrożenia prosimy o pomoc dorosłych.

Cele lekcji

• Opowiada kolejno o trzech przechodniach.

• Wyjaśnia, co zrobił Samarytanin.

• Rozróżnia samodzielną drobną pomoc od wzywania dorosłego w zagrożeniu.

• Po wysłuchaniu fragmentu odpowiada ustnie lub wskazuje ilustrację odpowiadającą pytaniu: Czy w opowieści pomógł człowiek należący do tej samej grupy co poszkodowany?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Ułóż trzy obrazki: ktoś potrzebuje pomocy, przechodzień zauważa, dorosły pomaga. Zapytaj, co dziecko może zrobić, a kiedy trzeba poprosić zaufanego dorosłego. Powiedz, że Jezus opowiedział przypowieść o miłosierdziu.

Lektura i opowieść biblijna — 7 min

Zapowiedz tekst: Łk 10:25–37. Rozmówca Jezusa pyta o życie wieczne i o to, kogo ma uważać za bliźniego. Przypowieść kończy się odwróceniem pytania: kto okazał się bliźnim człowiekowi napadniętemu na drodze? Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 7 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Bliźnim okazuje się ten, kto działa z miłosierdziem. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 8 min

Ćwiczenie: Dzieci układają pięć kart w kolejności: podróż, wypadek, przechodnie, pomoc, opieka. W parach wymyślają bezpieczny sposób pomocy nowej osobie w przedszkolu. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału.

Wniosek i zadanie rodzinne — 4 min

Na koniec zapytaj: Dlaczego Samarytanin pomógł, chociaż nie znał rannego? Przypomnij fragment Łk 10:25–37 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Ćwiczenie uzupełniające

Ułóż trzy kroki: zauważ potrzebę, zadbaj o własne bezpieczeństwo, wezwij pomoc.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Dlaczego Samarytanin pomógł, chociaż nie znał rannego?

Zauważył cierpienie i okazał miłosierdzie; opowieść nie przypisuje mu innych, ukrytych powodów.

Jaki czyn dowodził życzliwości Samarytanina?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Komu można powiedzieć, gdy ktoś jest ranny?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Czy w opowieści pomógł człowiek należący do tej samej grupy co poszkodowany?

Pomógł Samarytanin, którego słuchacze mogli postrzegać jako obcego.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego
- karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G2-A-26
- ołówek, kredki lub kartka
- ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- W Łk 10:25–37 pytanie dotyczy bliźniego i praktycznej miłości. Unikaj schematów przedstawiających wszystkie postacie jednej grupy narodowej jako złe. | Uzupełnienie IV: W Łk 10:36 Jezus pyta, kto okazał się bliźnim dla napadniętego. Samarytanin jest postacią przekraczającą społeczne uprzedzenia. Ucz dzieci pomagania z udziałem bezpiecznych dorosłych; nie wymagaj narażania się na niebezpieczeństwo ani kontaktowania się z obcymi w sytuacji zagrożenia.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Łk 10:25–29: uczony w Prawie przytacza przykazania miłości Boga i bliźniego. Pytanie o granice pojęcia „bliźni” rozpoczyna przypowieść.
- Łk 10:30–35: kapłan i lewita mijają poszkodowanego, a Samarytanin okazuje mu troskę, organizuje opiekę i ponosi koszt. Tekst nie podaje motywów obu przechodniów — nie wolno ich dopowiadać jako faktów.
- Łk 10:36–37: Jezus pyta, kto stał się bliźnim poszkodowanego. Punkt ciężkości przesuwa się z klasyfikowania ludzi na konkretne działanie miłosierdzia.

• Nie sprowadzaj opowieści do hasła, że dziecko ma bezwarunkowo podchodzić do każdego obcego. Pierwszą mądrą pomocą bywa wezwanie bezpiecznego dorosłego lub służb ratunkowych.

• Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.

• W Łk 10:25–37 pytanie dotyczy bliźniego i praktycznej miłości. Unikaj schematów przedstawiających wszystkie postacie jednej grupy narodowej jako złe.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: W Łk 10:36 Jezus pyta, kto okazał się bliźnim dla napadniętego. Samarytanin jest postacią przekraczającą społeczne uprzedzenia. Ucz dzieci pomagania z udziałem bezpiecznych dorosłych; nie wymagaj narażania się na niebezpieczeństwo ani kontaktowania się z obcymi w sytuacji zagrożenia.

Kontynuacja w domu

Zaplanujcie bezpieczny sposób wsparcia osoby starszej w sąsiedztwie.